

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1Er/1830/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203781
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615203781.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnenej R. D., F. X. X. XXXX, T. I. XXXX/XX, A. E., proti povinnému Q. Z., F. XX. X. XXXX, T. D. XXX/X, A. E., pre vymoženie pohľadávky vo výške 19.953,00 eura s prísl., o námietkach povinného proti exekúcii a trovám exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie, so sídlom Exekútorského úradu Moyzesova 66/15, Liptovský Mikuláš, pod spisovou značkou Ex 2046/2015, takto

rozhodol:

Námietkam povinného proti exekúcii sa **n e v y h o v u j e**.

Exekúcia sa **z a s t a v u j e** v časti vymáhania pohľadávky vo výške 25,- eur.

Námietkam povinného proti predbežným trovám exekúcie sa **v y h o v u j e**.

Súd **u r č u j e** predbežné trovy súdneho exekútora JUDr. Petra Matejovie do vydania Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28. 5. 2015 nasledovne:

Odmena súdneho exekútora	1.995,50 eura
Náhrada hotových výdavkov	1,68 eura
DPH.....	399,44 eura
Spolu.....	2.396,62 eura

odôvodnenie:

Pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie sa dňa 23. 4. 2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. EX 2046/2015 na vymoženie pohľadávky 19.953,00 eura, priznanej vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/256/2011 zo dňa 29. 1. 2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/264/2013 zo dňa 28. 10. 2013. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu na základe poverenia č. 5505 057330 zo dňa 5. 5. 2015, ktoré v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 19.953,00 eura a trovy exekúcie.

Súdny exekútor postúpil súdu námietky povinného proti exekúcii a trovám exekúcie zo dňa 24. 6. 2015. Povinný námietky odôvodnil tým, že počas výkonu trestu odňatia slobody zaplatil všetkým poškodeným asi 50,-eur. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa zamestnal a poškodeným poslal sumu po 12,50 eura, lebo si je vedomý svojho záväzku. Exekúciu považuje za neopodstatnenú, keďže istinu začal dobrovoľne splácať. Navyše nevlastní žiadny majetok, ani hotovosť preto jeho majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Na základe uvedeného je podľa jeho názoru exekúcia nepotrebná, lebo si svoju povinnosť plní. Preto žiadal exekúciu zastaviť.

Súd preskúmaním zistil, že súdny exekútor po získaní poverenia na vykonanie exekúcie vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 28. 5. 2015, ktoré bolo povinnému doručené do vlastných rúk 12. 6. 2015. Námietky proti exekúcii povinný vzniesol v zákonnej lehote, keď boli podané na poštovú prepravu dňa 25. 6. 2015.

Oprávnená vo vyjadrení k námietkam povinného proti exekúcii uviedla, že tieto neobsahujú ani jeden z dôvodov uvedených v § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný si svoju povinnosť plní len symbolicky a neexistujú žiadne záruky, že po zastavení exekúcie si bude dobrovoľne plniť svoju povinnosť.

Podľa § 50 ods. 1. Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Predmetná exekúcia sa vykonáva na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/256/2011 zo dňa 29. 1. 2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/264/2013 zo dňa 28. 10. 2013. Nakoľko povinný nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie v plnom rozsahu, oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie, ktorý je dôvodný. Pretože povinný v námietkach proti exekúcii neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zánik vymáhaného nároku pred začatím exekučného konania alebo by bránili jeho vymáhateľnosti a neuviedol ani dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, súd námietkam povinného nevyhovel.

Pokiaľ povinný odôvodnil podanie námietok proti exekúcii aj nemajetnosťou, súd poukazuje na skutočnosť, že dôvody týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora. Súdny exekútor je povinný zisťovať zákonom upraveným spôsobom v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Tvrdenie samotného povinného o jeho nepriaznivých majetkových pomeroch nie je postačujúcim dôvodom na vyhovie námietok proti exekúcii. Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že splátky a ešte v tak nízkom rozsahu (oproti výške priznaného nároku) v akom sa ich povinný sám rozhodol plniť neboli dohodnuté ani v základnom ani exekučnom konaní.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

Exekučný súd rozhoduje o zastavení exekúcie z úradnej povinnosti alebo na návrh účastníka alebo exekútora. Potrebné je uviesť aj to, že aplikácia ustanovenia § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku prichádza do úvahy bez ohľadu na to, v ktorom štádiu exekučného konania (s výnimkou rozvrhového konania) došlo k zániku práva priznaného exekučným titulom. Významné je iba to, či sa tak stalo po vydaní exekučného titulu. Zánik práva priznaného exekučným titulom je vždy dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/199/2009 zo dňa 13. 10. 2009). Je neprípustné pokračovať v exekúcii proti povinnému, ktorý dobrovoľne splnil povinnosť uloženú exekučným titulom (v danom prípade v časti). Exekúcia je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí ukladajúcich povinnému určitú povinnosť. Ak táto povinnosť je splnená (čiastočne), ani exekútor ani exekučný súd nemôže nútiť povinného plniť to, čo už splnil.

Zo zhodných vyjadrení účastníkov konania má exekučný súd preukázané, že povinný po dôvodnom začatí exekúcie (23. 4. 2015) uhradil dňa 9. 6. 2015 a dňa 14. 7. 2015 sumu výške 25,00 eura priznanú oprávnenému exekučným titulom v predmetnej exekúcii. Z uvedeného dôvodu súd zastavil exekúciu v časti vymáhania 25,-eur. Súdny exekútor bude ďalej pokračovať v exekúcii o vymoženie 19.928,-eur a trov exekúcie.

Ďalej povinný podal aj námietky proti predbežným trovám exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28. 5. 2015 súd zistil, že súdny exekútor vyčíslil predbežné trovy exekúcie vo výške 1.999,- eura + 20 % DPH a náhradu hotových výdavkov 20,00 eura + 20 % DPH. Podľa ust. § 4 ods. 1 vyhlášky, základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženej pohľadávky, ak ďalej nie je ustanovené inak (§ 6, § 14 až 16).

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 vyhlášky odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura. Ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1. Ustanovenia o náhrade hotových výdavkov a o náhrade za stratu času pri výkone exekučnej činnosti tým nie sú dotknuté.

V zmysle ust. § 22 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti ; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Súd preskúmaním zistil, že súdny exekútor po získaní poverenia na vykonanie exekúcie vydal Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 28. 5. 2015, ktoré doručil povinnému do vlastných rúk 12. 6. 2015. Povinný vzniesol námietky proti predbežným trovám exekúcie v zákonnej lehote, keď ich podal na poštovú prepravu dňa 25. 6. 2015.

Exekučné konanie ako nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia má za úlohu zabezpečiť, aby sa oprávnený domohol priznaného práva v prípade, ak si povinný dobrovoľne riadne a včas nesplní svoju povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím. Súdna exekúcia je súčasťou základného práva na súdnu ochranu a súdny exekútor spolu s exekučným súdom musia v konaní postupovať tak, aby nedošlo k zvýhodňovaniu jedného účastníka na úkor toho druhého. Pokiaľ si povinný nesplní riadne a včas to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený sa môže domáhať svojich práv podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Sankciou pre povinného je v tomto prípade to, že okrem vymáhanej pohľadávky musí uhradiť trovy exekúcie.

Podľa § 26 vyhlášky, základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

Preskúmaním upovedomenia o začatí exekúcie v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie a udeleným poverením mal súd za preukázané, že súdny exekútor nevyčíslil predbežnú odmenu v súlade s citovanými právnymi predpismi. Základom na určenie odmeny súdneho exekútora je vymáhaná pohľadávka 19.953,00 eura, z čoho súdnemu exekútorovi patrí odmena vo výške 10 % zo zaokrúhleného základu na určenie odmeny(podľa § 5 ods. 1, 2, 3 vyhlášky), t. j. po zaokrúhlení 1.995,50 eura + 20 % DPH.

Popri odmene za exekučnú činnosť má exekútor nárok aj náhradu účelne a preukázateľne vynaložených hotových výdavkov. V priebehu celého konania si tak môže uplatňovať náhradu hotových výdavkov len v rozsahu ich skutočnej výšky. Z predloženého exekútorského spisu súd zistil, že súdnemu exekútorovi do času vydania upovedomenia o začatí exekúcie nevznikli hotové výdavky vo výške 20,00 eura + 20% DPH. Za účelné hotové výdavky súd považuje náhradu poštovného za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému vo výške 1,40 eura (oprávnenej bolo doručené osobne) a za doručenie exekučného príkazu zo dňa 28. 5. 2015 ÚVTOS vo výške 0,28 eura (1,40 : 5 zaslané v 5 konaniach). Spolu tak hotové výdavky vrátene 20 % DPH predstavujú 2,02 eura.

Na základe uvedeného súd vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie a určil ich výšku tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.